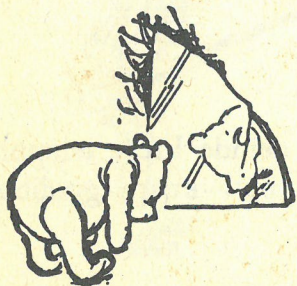

II

¶ Quo in capite Pu visitatum it et
in angustias incurrit

EDUARDUS URSUS, AMICIS suis agnomine 'Winnie ille Fu' - aut breviter 'Pu' - notus, die quodam canticum semihiantibus labellis superbe eliquans silvam perambulabat. Bene mane ante speculum in graciliscenda corpus exercitia incumbens susurrulum quendam excogitaverat. Tra-la-la, tra-la-la, se quam maxime erigens, tra-la-la, tra-la - succurrite - la-la-bracchiis deflexis hallucem tangere conans. Post jentaculum susurrum repetiit reiteravitque donec memoria tenuit et nunc ab initio usque ad finem sine ullo errore cantitabat:

Tra-la-la, tra-la-la
Tra-la-la, tra-la-la
Rum-tum-tiddle-um-tum
Tiddle-iddle, tiddle-iddle
Rum-tum-tum-tiddle-um.

Susurrum istum susurrabat et alacriter per silvam ambulabat scire avens, quid alii agerent, et quid ipse, si alius quis esset, sentiret, cum repente ad locum arenosum pervenit, ubi magnum foramen erat.

[14]

'Heus!' dixit Pu (Rum-tum-tiddle-um-tum). 'Si de aliqua re quid sciam, foramen istud leporem significat,' dixit, 'et lepus convictum significat,' dixit, 'convictus autem significat aliquid esculenti, aliquem me-susurrantem-auscultantem, cetera. Rum-tum-tiddle-um.'

[15]

Itaque se inclinans caput in foramen introduxit et clamavit:

'Heus, ecquis domi est?'

Fuit intus rumor quidam sternutamenti similis et deinde denuo silentium.

'Dixi equidem et dico: ecquis domi est?' clamavit Pu magna voce.

'Minime,' respondit vox; deinde subiunxit: 'Noli tam magna voce clamare. Jam in primo te clarissime audivi.'

'Malum!' dixit Pu. 'Nemo prorsus adest?'

'Nemo!'

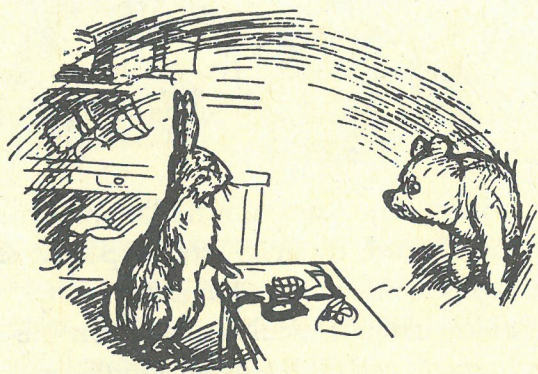
Winnie ille Pu caput foramine extraxit, aliquamdiu cogitabat et secum cogitabat: 'Aliquis adesse debet quia aliquem "nemo" dixisse oportuit.' Caput ergo iterum in foramen inseruit et dixit:

'Heus, Lepus, esne tu?'

'Non sum,' dixit Lepus nunc mutata voce.

'Nonne haec vox Leporem sonat?'

'Non puto,' dixit Lepus. 'Nollem sonaret.'

'O!' dixit Pu.

Caput e foramine extraxit, aliquamdiu mediratus est, deinde caput iterum immisit et dixit:

'Quaeso bona venia, dic mihi: ubi est Lepus?'

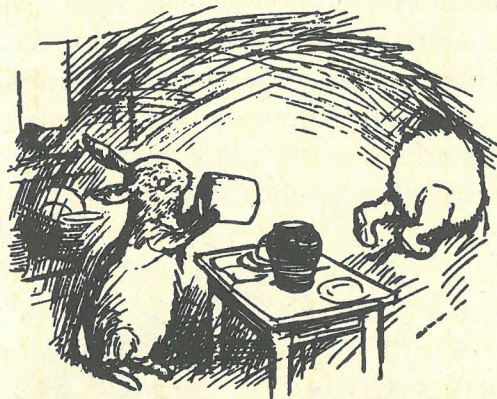
'Abiit ad amicum suum Ursum Pum visendum, quia ille ei ex animo amicus est.'

'Sed egomet sum ille!' exclamavit Pu obstupefactus.

'Tunc ille ursus?'

'Ursus Pu.'

'Tibi persuasum est?' dixit Lepus magis etiam obstupefactus.

'Credo hercle esse,' dixit Pu.

'Age igitur, veni intro!'

Pu sese pressit, pressit, pressit et tandem per foramen se intulit.

'Jure dixisti,' inquit Lepus eum ab omni parte conspiciens. 'Certe, es. Gratus mihi venis.'

'Quid cogitavisti quis essem?'

'Pro certo non habui. Non ignoras, quomodo res in

silva se habeat. Domus omnibus patere nequit. Circumspicere oportet. Quid de buccella quadam opinaris?

Pu hora matutina undecima buccellam parvulam sempre diligebat et gaudio exsultavit cum Lepus patinas et cantharos in mensa apponeret. Et cum Lepus interrogaret: 'Mavis mel vel lac condensatum cum pane tuo?' tanta alacritate affectus est, ut 'Utrumque' diceret, sed deinde, ne avidus videretur, addidit: 'Sed, amabo te, mitte panem!' Postea aliquamdiu nihil dixit . . . donec postremo, voce satis viscosa secum murmurans exsurxit, ungulam Leporis amabiliter ungula iunxit et dixit, sibi abundum esse.

'Tempus abire tibi est?' dixit Lepus urbane.

'Sane,' dixit Pu. 'Paulisper manere possum, si tu . . . si quid . . .' et manifeste versus cellam penariam prospicere conatus est.

'Profecto,' dixit Lepus, 'ego quoque exiturus eram.'

'Bene, denique exeo. Vale!'

'Vale, si certum habes te nil amplius quaerere.'

'Estne aliquid amplius?' rogavit Pu velociter.

Lepus opercula patinarum sublevavit et dixit: 'Fuit.'

'Mente fingebam,' dixit Pu capite nutans et secum murmuravit: 'Vale! Sed nunc propero.'

Per foramen igitur ire foras tendebat rursus. Sese primoribus unguis traxit, postremis propulit et aliquanto post nasus iterum in aperto erat . . . postea auriculae . . . postea ungulae primores . . . postea humeri . . . et postea . . .

'Succurritel!' dixit Pu. 'Potius retrorsus me recipio.'

'Malum!' dixit Pu. 'Mihi procedendum est.'

'Nulla hinc exire potestas,' dixit Pu. 'O, malum et succurritel!'

Ibi tum etiam Lepus ambulatum volebat ire et ostio antico obturato extra posticum procucurrit, ad Pum venit et eum adspexit.

'Eheu! infixus es?' rogavit.

'N - on sum,' dixit Pu neglectim. 'Paululum interquiesco, meditor et mecum susurro.'

'Age, da mihi ungulam!'

Ursus Pu ungulam extendit, et Lepus traxit, et traxit, et traxit. . . .

'Eheu!' clamavit Pu. 'Mihi dolorem infers!'

'Summa haec est,' dixit Lepus: 'Infixus es.'

'Id accidit,' dixit Pu iracundus, 'portas anticas non satis magnas habendo.'

'Id accidit,' dixit Lepus severus, 'immodice manducando. Iamdudum cogitabam,' dixit Lepus, 'modo dicere